

عنوان مقاله:

آمایش سکونتگاه‌های روستایی با رویکرد پدافند غیرعامل مطالعه موردی شهرستان مرزی قصر شیرین

محل انتشار:

علوم و فنون مرزی، دوره 9، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

محسن اکبری - دانشجوی کارشناس ارشد مرزبانی، دانشگاه علوم

وحید بارانی پسپان - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه علوم انتظامی

حمید رضا یوسفی - دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی، دانشگاه آزاد

خلاصه مقاله:

پدافند غیرعامل باعث توانمند ساختن روستائیان در تأمین حداکثر ایمنی، پایداری و به حداقل رساندن آسیب‌پذیری زیرساخت‌های مرتبط با توسعه پایدار می‌شود. پژوهش حاضر باهدف تحلیل فضایی و آمایشی سکونتگاه‌های روستایی شهرستان مرزی قصر شیرین با تأکید بر ارزیابی و پدافند غیرعامل به‌منظور ارتقاء و بهبود ساماندهی شاخص‌های امنیتی - دفاعی این مناطق صورت گرفته است. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی و جامعه آماری موردپژوهش در این تحقیق 40 نفر از خبرگان حوزه پدافند غیرعامل می‌باشند. برای تحلیل شاخص‌ها از مدل‌ها و نقشه‌های رستری و پهنه‌بندی در قالب 11 معیار و نظرات کارشناسان و خبرگان پدافند غیرعامل استفاده گردیده است. یافته‌ها نشان می‌دهد که معیارهای زمین‌لغزش با 35٪، گسل با 28٪ و شیب با 17٪ بیشترین اهمیت و در مقابل معیارهای رودخانه با 4٪ و فرسایش 3٪ کاربری زمین با 2٪ کمترین اهمیت را در مدل AHP داشته است. بر اساس نتایج حاصله اغلب روستاهای مستقر در شمال شرقی شهرستان شامل در محدوده‌های مناسب واقع شده‌اند و تعدادی از روستاها در جنوب شرقی شهرستان شامل (نعل شکن، ورگچ، کله جوب، مه ریگ و مه رسه و....) در محدوده‌های نامناسب و ریسک‌پذیر قرارگرفته و در رویکرد آینده باید روستائیان جهت سکونت از محدوده‌های که در مرکز، گوشه شمال شرقی و جنوب شرقی شهرستان به‌عنوان محدوده‌های نامناسب بوده پرهیز و دوری نمایند.

کلمات کلیدی:

آمایش، تحلیل فضایی، سکونتگاه‌های روستایی، پدافند غیرعامل، شهرستان مرزی قصر شیرین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1150059>

